

(ต่อจากน้ำหน้า ๑๐)

ก็ยังมีวาระนี้ยกให้การเดิร์งเร้าไว้ในเมืองหลวง ในเดือนนี้ เป็นเดือนค่ำค้างแล้ว เดียวเชี่ยวคงก็สั่งให้นายทหารทั้งหลายไปหักยัน กางป้อมก่อน พอกล้ามหัวงานทั่วกรุงศรีอยุธยาทั้งที่บ้าน บุญเชี่ยวซึ่งอยู่ชั้นที่ป้อมที่ประทับ ให้เสียงขึ้น ด้วยตีฆาตเชี่ยวคงและนายทหารทั้งหลาย ครั้นกินโหร์เด้งบุญเชี่ยวซึ่งอยู่บ้าน ก็ยื่นของก่อไป ลงบนกัน เดียวเชี่ยวคง พอสุมคุณว่าตัวเองตกดับ ไม่กินวนนั้นเดียว เนื่องจากเชี่ยวคงพอกบัตร์เขียนว่า กินวนนั้นเรียกว่า ไม่ได้เร้าแล้ว กระจะไปกินบันพวงกุญแจ ให้ญี่ปุ่นจีกิ่งจึงจะดูดบัน ชื่นเจียกิ่งหอบด้วย พอเดียวเชี่ยวคงเครื่องด้วย กะซูดากากิที่ก่อ กหารรักษาประคุกิร์วาน เจ้าช่า ชังจัง หลังมาหาก่าน เดียวเชี่ยวคงให้กราบก่อวังไปต้อนรับชังเจ้า ตามดูกะรุ กงก่อเริญเร้ามารังใน กัตต์ให้มั่นคง ธรรมเนียม ชังเจ้าเกตานั้น มีหน้าตา ยัมเย้ม ด้วย ความยินดี แต่หากัน ก่อ การสร้างกรามค่างๆ ช่างกันเอง กรณเด็ก ชังเจกิ่งจึงถึงเกตุหน้า คำของเดียวเชี่ยวคง เห็นว่อง ใจเป็นอันมาก ตัดไปห้องนอน ตามมาหาก่างไกด์ ตัวกดันกิกิว่า ถึงร่างกายแต่ผู้หญิงจะ ร่างโดยไม่มีบัง เมื่อได้เดือนยศกิรานชั้นเดียว ก็คงจะกดัน ลมบูรณ์ชั้นเป็นนี่ เมื่อสุนกานักานั่นสัมภาระเกตุเดาตัวชังเจกิ่ง ตามเดียวเชี่ยวคงกดันไป เดียวเชี่ยวคงตามขอมาสั่งงาน นาย ประคุกิ เมื่อชังเจกิ่งกดันไปแล้ว เดียวเชี่ยวคงก่อเรียก ทหารคน ใช้พ้อสัมภาระของกากกิที่พักครองไปยังม้าน้ำชัย อุ๊ ผู้รักษาประคุก บ้านเชียงชี้ ที่นำความเร้าไปเจ้า ให้เงินเกียกกราม เด่นยิน เกียกเดอกมานักหันที่ประคุกนั้น เดียวเชี่ยวคงเห็นเด่นยินเกียก ขอมาบันเอง ก็ลงจากม้าขึ้นคอกดังก่ำบันหุ่นธรรมเนียม เด้ง เด่น ยินเกียก กิจชัยให้เร้าไว้รังใน กัตต์ให้มั่น เดียวเชี่ยว กหงกิ่งคุกิเว่อร์ ก่ำบัน ชอมคุณ เด่นยิน เกียก กิจเป็นผู้ชนะ นำคอก เด่นยินเกียกเห็นหันนั้น จึงเร้าไปพ่าย ให้ชัยให้ผู้เดือด กอนใช้ กีษกันราษฎร์เดียง เด้งเด่นยินเกียกจังพุดรัตน์ว่า ก่นทำการสร้าง กรามสำราญ จอกดันมาวันนี้ ต้องบันด่าเป็นพระบารมีของเจ้านาย เร้าเป็นอันมาก เด่นยินราษฎร์ของพอก ราชธรา ที่จะได้รับความ ศุภด้วย กระทำให้ร้าวเจ้ารู้ ถึงกิจกิรานยินดีกิจท่านเบนอัน มาก เดียวเชี่ยวคงก่อขึ้นคอกดังก่ำบันว่า เพราะท่านเป็นผู้ชนะ ผ้าให้ร้าวเจ้าเป็นผู้แพ้ จึงไปให้กิจกิรานชัยกดันมา ย่องเป็น บุญคุณก่อร้าวเจ้ามาก เด่นยินเกียกจังพุดรัตน์ว่า เมื่อระหว่าง ห่านไปต่อกรามนั้น ร้าวเจ้า โค้รัม นาง เด่น ชุ ให้มารอย ที่นี่ ช่วยชัยห่านไปพบกับห่านก่อน เพื่อให้ทางมีกิราน ยินดี ที่ห่านกดันมาถึง เช่นน้อย เดียวเชี่ยวคงกล่าวว่า ความรู้วิชัพ เจ้าไม่ควรจะรักค้าของห่านพอ ก่อหากห้องคงก่อถึงเมือง ทดสอบแล้ว กิจกิรานได้ไปพบปะกับมิคามารดาในการส่องทดสอบ เรื่องราวด้วยกรรยาเชี่ยวหันนี้ไม่ควร ต้องขอภัยในการ นัดด้วยกิจ ก่อหันให้ไป โปรดส่งนางกดันไปบ้านร้าวเจ้า เพื่อ จึงให้พูดปากกับร้าวเจ้าพร้อมกับกิจกรรยาอีน้ำด้วย เด่นยินเกียก กิจให้หนาผ่าต่อไป ตรวจสอบว่า น้ำจะส่งนางกดันไปที่บ้านชุ ด้วยความประทับใจ เด็กเดียวเชี่ยวคงดึงกิรานเด่นยินเกียก ก่อ ห่านเดือหักสืบไปอยู่ เดียวที่โน่นจึงให้เห็นขอภัยสัมภากับร้าว เจ้า เด่นยินเกียกกล่าวว่า เด่นยินกิมนี้เจ้าไปค้างอยู่ที่บ้านชุ ด้วย สักกิจกรรยาอีน้ำให้อัญญาน ก่อสัมภากันก่อไปเรื่อยๆ คง ราวกับ พอดีมาราด้วยเดียวเชี่ยวคงก่อคำเด่นยินเกียกฯ คง

๒๕๙

๑๙๖ หนังสือพิมพ์ ๑๙๖ หนังสือพิมพ์

ออกมาก่อจุนประคับห้องรัตน์ออก เมื่อเดือนเชิงกันยายนท่านมาน
เขียงด้วยตัวท่านไปยังบ้านชื่อเปี้ยญ บังสุนเชียงทราบว่าเดียว
เชียงเกงมหาภานิภกามพิริยบดกตักนรบพากเจ้าไปผังทั่วใน
เดียวเชียงเกงจังคุกเรื่องคำนับบังสุนเชียงพากดูว่า การที่
ร้าพเจ้าไปทำศึกให้ความช่วยกันด้วยในกรุง ก็เพราะทำนั่นอย่าง
เดือดราบกระโดดให้ร้าพเจ้าให้เป็นมีทักษะไม่ใช่เช่นนี้
ก็ถูกจากที่นั่งรับคำนับแล้วหนทางให้เดียวเชียง กันมีวัน นั่งเก้าอ
กว่าก้า แล้วจึงพุดว่าการรักษาดินแดนกองทัพไปมีไชยชนะด้วย
ก็เพราะด้วยความสามารถของท่านก็เช่นเดียวกัน ง่าวังด
ไปในวันรั้วนั่น เดือนนี้ไปพากดกันนิภกามเดรัญคือญาณ
ยกซึ่งรั้นเดือนไปเป็นตัวตน เดียวเชียงคงตอบว่า การที่
ร้าพเจ้าจะได้คืนวารีนั้น ก็เป็นเพราะทำให้ร่วงແน้น
สังขอนกวนรุ้วให้เกี้ยวพ้าฯ จึงให้น้ำไปใช้เป็นประโภตน์ให้
ผลก้อนมาเรื่นนี้ เมื่อต้นหน้ากันต่อไปอีกเดือนสอง บังสุนเชียง
จึงได้ไปเห็นนายทหารที่ตามเดียวเชียงมาขึ้นอยู่ที่รั้วคือด้วย
ต้องนาย ห่วงที่เป็นตั้งรั้นที่จะเป็นนายทหารออกให้ พาร้อมห่วง
รุ่ปแต่งตั้งโดยกังลงกังลงทั้งต้องกัน บังสุนเชียงก่อการเดียวเชียง
เชิงว่า นายทหารหังต้องที่มากันหดานหนาๆ ให้รั้ว เดียว
เชียงเกงกษัยหัวดงขอบนั่น คุณครูชุมเรยาซังเป็นมองกรา
ของร้าพเจ้าเป็นนายทหารฝ่ายขวาในการสังกงานกรุง ดูน
นายทหารที่ได้เสื่อสีเชียงนั้น ให้จากค่านเดินเชียงรั้นซึ่งมีด้ม^๔
ครานเดียกเชียงบดกชื่อเดียวของนายทหารหังต้องเดียว นาย

ก้าวทางส่องกุกเข้าดงก้านบับ ปั้นเขียนพารอนกัน บังชุนเชียง
ให้เจ้าก็มีความยินดี บอกให้ นายก้าวทางส่องนักกุกอ้วน เด็ก
ชุมชนเดียวว่า บุตรชายของริบบิ่นนัมตักษณ์ส่วนบุปนายก้าว
ทางไทยเก้า ใจผู้ที่จะ ผูกหระกุดเข้ามื้นให้ เจริญรุ่งเรือง
คือไปบันน คงจะเป็นนายก้าวทาง ผู้นี้เป็นคน ได้รับนิกรชุม
ชังนุ้ยดันว่ามีเด็กน เป็นนายก้าวทาง เอกไก เห็นอกกัน ขณะ
นั้น เดียวเชียเงงดึง พอกอ้วน ว่า นาย ก้าวทาง ส่องนักก
เมื่อวานอยู่บังนัดดี จารวะให้ท้าวส่วน รองให้เก่าผู้นี้เป็น
เป็นอันมาก บังชุนเชียง ก็เตือนกำ พอกอ้วง เดียวเชียเงง
รัวว่า ก้าวจะนับว่าท่านให้นายก้าวทางเอกไกส่องไว้ด่างแฉน
ก้าวชัยวราหงส์ท่าน ส่วนห้องบรรยายของท่านน ถูกห่วงที่เป็น
กันบักบันน้ำจะเป็น รุ่นนางนายก้าวทาง ผู้ใหญ่ สำหรับ ปารามปาราม
เดียวหนานของผู้คนให้ รวมกันได้ เดียวเชียวงให้พังก
มีความยินดี บอกให้ริบบิ่นเข้าไว้ค่านัมขอบุญบังชุนเชียง
ริบบิ่นเข้ารับกำเเพ้ดอยกไม่กับบับ บังชุนเชียง ฯ ก็มาให้ นาย ก้าว
ทางส่องนักกุก อ้วนให้กันไว้ ยกน้ำร้าไว้ให้ จึงหันกลับมา
ดูหมากับ เดียวเชียเงง ถึงการ ถุงกระสอบที่ใบอิกกันลดางน้ำดี
เดียวเชียเงงดูก้าวทางส่อง กันมัดตามบังชุนเชียง ฯ ก้าวออกไม่
สัง เดียวเชียเงง กับริบบิ่นเข้ารับนักกุก อ้วนเด็กหารักษา กันกอบดู
มาษังก็กวน กรณ์ มาถึงก็กวนแล้วริบบิ่นเข้ารับนักกุก กันเดียวเชีย
เงงว่า ร้าพ.ร้าจะขอตามกันดับไปบ้านเจ้ให้ บ้านราษฎรรับ
เดียก่อน ห้วย เด็กที่จะไป บันน มีได้มองก่อตัวให้ทราบด้วย
(มีต่อหน้า๑๒)

จองแพนพอกครัวน้ำตกกว่าครัวก่อน!
ทั้งมีราคาแพงกว่ากันทุกย รับเชิญมาไทยเร็ว!

หน้าที่ ๑๙

— 1 —

รัฐธรรมนูญก็ต้องได้รับการอนุมัติจากผู้แทนราษฎรที่ได้เลือกตั้งมาโดย普遍 จึงถือว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมาย แต่ในกรณีที่มีการตัดสินใจโดยไม่ได้รับการอนุมัติจากผู้แทนราษฎรที่ได้เลือกตั้งมาโดย普遍 ก็จะถูกต้องตามกฎหมายได้

กับน้ำท่ามกลาง
ในบ้าน

ก้าวท่านมัวเมะเป็น “ໄວກ” หน่อง ไม่ ไม่ ว่าเรื่อง วัง หรือ พึงเป็นใหม่ ๆ ก้าวท่าน ก็คง ถูก ให้ หมาย เว้อเกิน ทาง หมาย แล้วเจิง ดอง ໄຊ ชา ฉีด หน่อง ไม่ รู้ “ นิด ใจ ชาต ໄດรั่น ” เป็น ชา ที่ ๑. พกษ์ ประการ กันนิยบัตร ให้ ผุดน รูป ให้ หมาย กด ดอง แล้ว เพิ่ง ว่า ตี จิร “ ใช่ ฉีด กาง ช่อง น้ำสุขา อะ เพียง สาม แก่น ทำ นั้น ก้าว เป็น ใหม่ ๆ จะ หมาย ตั้ง ยิด กัง กัง เป็น ชา สู่ เรื่อง หน่อง ใน หาง ໄโค จิร ฯ ไม่ แก ดัง คุณ รา กา จ อก ดง ๖ ตั้ง จ่า หน่าย ที่ ໄอ ลก เตือน กอง ติกร ๑๗๙ ๒๐๘ นาง เด้ง กรุง เทพฯ

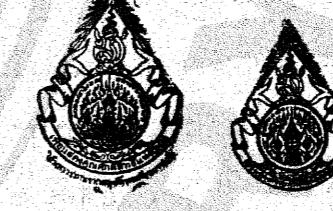


ท่านพ่อของนานาชาติ ไม่ใช่หรือ ?

ถ้าท่านต้องการใช้ยานังค์ ก็จะง
มอยเป็นเดือนอย่างแท้จริงแล้ว เนื่อง
จากเป็นปัจจุบันวิรพาร์ดีนามงดงามพระมหา
ที่๔๔ หรือที่ว่านามเมืองเดือน ไม่ใช่
ของคุณภาพเดือนที่๕๖—๗๘ เนื่องจากว่า
ในช่วงเวลาก่อนเป็นธรรมชาติของราษฎร์
ที่แห่งเดียว ท่านคงจะไปปัจจุบันกับราก
ต้นได้บวกกับในท่าน อาจจะได้สอง แท้
อย่างท่านผู้ทรงมีความตั้งสัณห์เกิดต่อไปคง
อย่างไร เนื่องท่านกับวิรพาร์ดีนามงดงาม
ที่สุดในโลก

ขอให้ท่านผู้ที่เกย์ไชยาดองร้าว
ร้างเร้าใจความนั้น
หมอบเปิดชน เริ่มจาก
นาง เต็ก ” ” กะล่า

โรคผิวหนัง



ପ୍ରକାଶକ

ให้รัฐประหารทางการค้าส์ก็ตาม
เช่นเดียวกับนายก ฯ จากที่มีเดียว
ห่วงหัดจราจร เจ้า เป็นกรุงท
รัตน์ แต่คงให้เห็น ความต้องการ
แห่งโภต ก และ การรักษาไว้
ก่างๆ ตามที่ได้ปรากฏมาในหนัง
สือ พิมพ์ รายวัน เป็นนิยม แต่ด้วย
ยากร่าง ฯ ที่มีว่า หน่วยอยู่ ก่อ
อ 4 มากร เป็นชา ก ที่นั้น ยากลำบาก
พรมามาก ก่าข โลก ยิ่งหนัก แต่ โลก
ก่อฯ เคิน ลูกนก ท มารา ใจดี ดี -
บาก แสง มีชา อื่น ๆ อีก ก้าวต้อง
การ ฯ ให้ก่ออีก ให้ไทย ไม่คิด ก่อ
ปวย ก่อฯ แค่ชื่อให้ไป คำว่า เดชะ
ก ท ว่า หมาย ให้แล้ว แต่ ที่รักวัน (๘๙)

ก่องการให้ในครองงานของกราไก่คือ
ที่ทำ การอยู่หนึ่งสักงานทุกอย่าง
อย่างเดียว กํานเจริญ บรรจุ

นายปีรุ๊ง นิมิตมูลกุล แพทย์



พิมพ์ปี ๒๕๖๑

ໃສ້ແດ້ວ່າ ຖອນ
ກົກເມນ ແລະ ຈະ
ຕັກ ໃຫ້ ເປັນ ຮົມ
ກຮງ ດໍາທ່າງ ໄວ ກົກ
ໄສ້ ໄວແດ້ວ່າ ຕັດ
ກົດ ໄກ ລາກ
ຂອກ ອະ ນາກ
ນີ້ ມາຍຫຼື ແພກ
ກົມ ປະຈົບກໍກ່າວ
ເຄີຍນ ສ້ວນຫຼາງ
ນັ້ນ ມັນຢ້າງທີ່ນັ້ນ

କାହାରେ

ເປົ້າ ວິທີ ມີພຣະນຸມ ອຸ່ນໄຕມອງ

แบบที่ ๒ โภคภัณฑ์

ประชุมครั้งที่ ๑๗ ประจำปี ๒๕๖๓

ପ୍ରଦୀପ କାଳିନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତିର ମହାନ୍ତିର

ภาคใต้เมือง

๔๗

๑๔๙

นั่นเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อเลย

พานิชทัศน์ ไฟฟ้าและน้ำมัน

1000

๓๘ ท่าน คุณ ปัลลิยาน ไชร์รอก พ่อครึ่ง เมื่อตอน คน อิน ๆ บ้าว ๑๖

ແລ້ວ ຖື່ນ ດົງນ ສິນ ໄກກົມ ເພື່ອ ແກ່ວ

విల్డ్ లైఫ్

Digitized by srujanika@gmail.com

กิตติมศักดิ์ ๑๙๘๖

— ၁၁၁ —

๑๗๙: ภูมิฯ ดูรูปสังฆารากท่าน พระ ท้าว เก้า

